

ZACZNIJMY OD TEGO

Jak nauczyliśmy się w poprzednim studium, rodzice mają prowadzić swoje dzieci tak, jak łucznik kieruje strzałę. Łucznicy starają się trafić w środek tarczy, a rodzice mają prowadzić swoje dzieci do centrum Bożego planu dla nich. I tak jak łucznik wypuszcza strzałę, tak rodzice muszą pozwolić swoim dzieciom odejść, gdy stają się bardziej samodzielne i odpowiedzialne.

Dążenie do samodzielności, to zdrowy proces. Zaczyna się od pierwszych kroków malucha, które w naturalny sposób prowadzą do pierwszej lekcji jazdy samochodem nastolatka i w końcu pierwszego samodzielnego mieszkania młodego dorosłego. Cieszymy się z postępującej samodzielności i niezależności dziecka, gdy wypuszczamy je w świat.

Ale co jeśli strzała zbczy z dobrego kursu wyznaczonego przez Boga? Co zrobić, gdy naturalny pęd dziecka do niezależności przeistacza się w żądanie kontroli i bezbożnej wolności, manifestowane z zaciśniętymi pięściami? Jak powinni reagować rodzice, gdy beztroski śmiech w domu zamienia się w płacz pełen żalu, gdy krnąbrne dziecko popada w niszczący je grzech? Na szczęście Bóg udziela rodzicom mądrych rad, jak radzić sobie z dziećmi, które zbczyły z kursu, i właśnie nad tym pochylimy się w tym studium.

PRZYGOTUJ SWOJE SERCE

Mało co sprawia rodzicom tak głęboki ból, jak smutek z powodu zejścia dziecka na niewłaściwą drogę. Przeczytaj poniższy fragment Psalmu 55 jako zaproszenie, aby zbliżyć się naszego współczującego Boga, którego serce jest złamane, gdy widzi bunt swoich dzieci.

*Wieczorem, rano i w południe skarżę się i wzdycham,
a On wysłucha mego wołania...*

*Zrzuć swój ciężar na PANA, a On cię podźwignie,
nigdy nie pozwoli upaść prawemu. (Psalm 55,18.23)*

Ważna myśl:

Buntownik krzywi się do swoich rodziców i mówi „Pójdę swoją drogą!”. Nie możesz doradzać mu ani z nim negocjować. Jedyne co możesz zrobić to pozwolić mu odejść.

- Charles R. Swindoll

Jakie rodzicielskie ciężary oddajesz dzisiaj Panu? Wyraź je teraz przed Bogiem, otwórz swoje serce, aby otrzymać zachętę płynącą z Jego Słowa.

TERAZ TWOJA KOLEJ

W tym studium zobaczymy, jak Bóg reaguje na bunt. To dla nas, rodziców, będzie wzorem do naśladowania. Nikt inny nie ma tyle doświadczenia w wychowywaniu zbuntowanych dzieci co Bóg, którego lista buntowników rozciąga się na przestrzeni dziejów. Jednym z nich jest król Saul.

Analiza tekstu: Studium buntu

Przeczytaj historię nieposłuszeństwa z 1 Księgi Samuela 15,1-21. Zapisz poniżej, co jasno i wyraźnie Bóg nakazał zrobić Saulowi (1 Sm 15,1-3). Następnie krótko opisz, co zrobił (15,7-9), dołączając reakcję Boga i Samuela (15,10-11). Jak się Saul usprawiedliwił, gdy Samuel mu się przeciwstawił (15,12-21)?

Słowa, które wypowiedział Samuel w odpowiedzi na wymówki Saula, jak strzały trafiły prosto w jego zbuntowane serce.

Czy może PAN ma upodobanie

w całopaleniach i ofiarach

tak jak w posłuszeństwie słowom PANA?

Nie! Dla Niego cenniejsze posłuszeństwo od ofiary,

lepszą uległość od tuszczu baranów!

Dla Niego bunt jest jak grzech wróżbiarstwa,

a nieposłuszeństwo jak cześć oddawana bałwanom.

Ponieważ ty odrzuciłeś rozkazy PANA,

On także cię odrzucił, abys nie był już królem (1 Księga Samuela 15,22-23)

Pochyl się nad tym fragmentem i dokonaj jego analizy, stosując pięć wskazówek, które możesz pamiętać z metody *odkrywania Biblii*. Szukaj:

- **Akcentów:** na co został położony nacisk?
- **Powtórzeń:** które słowa są często używane?
- **Związków:** które myśli są ze sobą ściśle powiązane?
- **Podobieństw:** czy odnajdujesz powtarzające się myśli?
- **Przeciwieństw:** czy odnajdujesz myśli, które są wobec siebie przeciwstawne?¹

Które słowa zostały *zaakcentowane*? Saul ma tak przytępiony słuch, że Bóg musiał krzyknąć mu do ucha: „Posłuchaj!”. To, co następuje po tej próbie zwrócenia uwagi króla, jest zapewne głównym punktem tego fragmentu. Co Bóg mu mówi?

Jakie słowa się *powtarzają*? Kilka słów zostało powtórzonych. Jakie?

Jakie słowa są *powiązane* ze sobą? Niektóre tworzą związki znaczeniowe. Na przykład spójrz na pytanie „W czym Bóg ma upodobanie?” Pytanie jest powiązane z odpowiedzią. Jak ona brzmi?

Jakie słowa są *podobne*, a jakie tworzą *przeciwieństwo*? Porównania i przeciwieństwa wyjaśniają znaczenie całego fragmentu. Wynotuj synonimy i słowa im przeciwstawne. Co te synonimy i antonimy mówią ci o znaczeniu całego urywka?

Zagłębij się w twardą glebę nieposłuszeństwa, wróżbiarstwa i cudzołóstwa Saula, a odkryjesz wspólne źródło wszystkich przejawów buntu: *sprzeciw wobec Bożego autorytetu*. Dlaczego buntownicy sprzeciwiają się Bogu? Odpowiedź jest tak stara jak pierwszy akt buntu: aby uczynić siebie ostatecznym autorytetem i czcić jako bóstwo (Księga Rodzaju 3,1-6).

Interpretacja: Historia buntu

Czy jest jakaś nadzieja dla buntownika? Tak! Jest także uzdrowienie dla rodziny buntownika. Jezus opowiedział historię rodziny, która została poraniona przez bunt syna, i dzięki miłości ojca doznała uzdrowienia. Przeczytaj historię „Syna Marnotrawnego” opowiedzianą przez Jezusa. Czytając, szukaj pomocy dla rodzin z krnąbrnymi dziećmi.

Aby wzmocnić znaczenie tej historii, Jezus, tak jak we wszystkich pozostałych, które opowiedział, umieścił ją w kontekście kulturowym. Na naszej stronie internetowej <https://iflpolska.pl/> w zakładce „czytaj” znajdziesz krótki artykuł pt. „Kontekst przypowieści o synu marnotrawnym”, zawierający informacje na temat zwyczajów dziedziczenia majątku za czasów Jezusa.

Kontekst etniczny i domowy

Przeczytaj Ewangelię Łukasza 15,11-12. Odkryjmy znaczenie prośby syna, który bezczelnie żąda od swojego ojca: „Chcę dostać moją część spadku *zanim umrzesz*” (Łk 15,12, kursywa dodana). Czujesz nóż wbity w serce ojca? Chłopiec, który kiedyś siedział na kolanach taty i czule obejmował jego szyję, teraz jak dziki ogier wierzga i wyrzeka się tej relacji. Jego prośba sprowadza się do stwierdzenia: „Wolałbym, żebyś był martwy, wtedy mógłbym dostać moje dziedzictwo”.

Postaw się na miejscu ojca i opisz ból, a także napiętnowanie w jego kulturze, które musi znieść z powodu braku szacunku swojego syna.

Zobacz, jak miłość ojca łagodzi bolesne słowa syna. Nie wybucha, nie czepia się, ani nie poucza, ale spokojnie daje chłopcu to, o co prosi, i pozwala mu odejść. Jaka zasadę możesz wyciągnąć z przykładu odnoszenia się przez ojca do krnąbrnego dziecka?

Styl życia i konsekwencje

Przeczytaj Ewangelię Łukasza 15,13-16. Uciekając do kraju pogan, ten żydowski chłopiec okazuje pogardę dla swojego ojca, rodziny i własnego dziedzictwa. Gdy stracił pieniądze, a w kraju zapanował taki głód, że wszyscy mieli tyle, ile on na koncie w banku, chłopak, aby przetrwać, został nawet niewolnikiem pogańskiego rolnika i doglądał jego świń. Był samotny, zawstydzony, odrzucony, zgodnie z przepisami żydowskimi był nieczysty i na dodatek głodował.

Postaw się na miejscu słuchaczy Jezusa i opisz, jak mogli zareagować na tę część historii. Współczuli temu młodemu człowiekowi? Czy raczej go osądzili? Być może przyszły im na myśl słowa z Księgi Przysłów 13,15.18 - i słusznie. Jak ktoś mógłby wykorzystać te wersety, by potępić syna?

Uświadomienie sobie błędu i decyzja

Przeczytaj Ewangelię Łukasza 15,17-19. Pierwsze słowa w wersecie 17 są punktem zwrotnym tej historii: „Zastanowił się nad sobą”. Upór jest jak gruby mur, niełatwo go skruszyć. Syn potrzebował nie lada trudności, aby przełamać jego linię obrony i w końcu porzucić swoją pychę. Jeśli masz krnąbrne dziecko, czego potrzeba, aby do niego dotrzeć? Jak możesz dodawać sobie otuchy, w oczekiwaniu na punkt zwrotny?

Powrót i odnowa

Przeczytaj Ewangelię Łukasza 15,20-24. Co Jezus chciał przekazać swoim żydowskim słuchaczom, gdy pokazał serce ojca, kochające syna marnotrawnego?

Główne przesłanie historii Jezusa i cel Jego misji jest taki: pokazać miłość *Swojego Ojca* – miłość, która nie potępia, ale wybiega, aby przytulić zgubionego grzesznika, który pogrążony jest w opłakanym stanie. Miłość Boga jest równie szokująca w swojej ekstrawagancji, co miłość ojca syna marnotrawnego. Tak jak ojciec okrywa wstyd syna płaszczem honoru i przywraca jego tożsamość sygnetem rodzinnym, tak też nasz Ojciec zakrywa nasze błędy i odnawia nas. W tej chwili łaski, marnotrawni do syta piją prawdziwą miłość i raz zaspokojeni już nigdy nie błądzą. Niech to będzie prawdą w przypadku naszego krnąbrnego dziecka!

Korelacja: Miłość Ojca objawiona przez Chrystusa

Czytając poniższe fragmenty, zapisz, jak w Chrystusie Ojciec okazał ci swoją miłość i jak przywraca cię do rodziny, jako swoje dziecko: Ewangelia Mateusza 9,35-36 (to samo greckie słowo oznaczające „współczucie”, co w Ewangelii Łukasza 15,20, opisuje tutaj Jezusa); List do Galatów 3,26-27; 4,3-7; List do Kolosan 1,21-22.

Nasz Ojciec w niebie przygotował dla nas drogę powrotną do domu, gdy my lub nasze krnąbrne dzieci błądzą. Uwielbiamy Go za Jego wielką miłość i łaskę! Pomódl się tymi słowami:

Możemy łatwo utożsamić się z tym młodzieńcem, poczuć się na jego miejscu w tej wspaniałej chwili, kiedy ojciec okazuje mu łaskę po jego powrocie do domu. Nie tylko mu przebacza, ale przywraca mu jego pozycję i godność w domu i w rodzinie. Modlę się teraz za wszystkich, którzy są dziś daleko od Ciebie. Ojcze, proszę abyś ich pociągnął ku sobie tak, jak tylko Ty potrafisz to zrobić. – Charles R. Swindoll

Zastosowanie: Buntownik w twojej rodzinie – jak reagować

Na zakończenie tego studium, pastor Chuck proponuje rodzicom cztery zasady, oparte na reakcji ojca na bunt jego krnąbrnego syna. Przemyśl je, a potem zapisz poniżej twój plan, jak chcesz radzić sobie z buntownikiem w swoim domu.

- *Nie możesz pozwalać by buntownik zniszczył dom.* Jak stres związany z buntem w domu okrada cię z pokoju i krzywdzi innych członków rodziny?
- *Jeśli bunt wymaga odcięcia, zrób to.* Wyznacz granice i trzymaj się ich. Bądź konsekwentny. Nie wspieraj głupoty dziecka.
- *Odpuść!* Oprzyj się chęci ratowania buntownika, raz po raz.
- *Kiedy pojawia się prawdziwa skrucha, pozwól, aby łaska obfitowała.* Wybaczaj chętnie i bez wahania!

Gdy twój umysł zalewa fala zmartwień o dziecko, oddaj je Panu: „Zrzuć swój ciężar na PANA, a On cię podźwignie, nigdy nie pozwoli upaść prawemu.” (Psalm 55,23). Przeczytaliśmy tę obietnicę na początku studium. To obietnica, na której możemy się opierać zarówno dzisiaj, jak i każdego dnia, gdy modlimy się za nasze kłębne dzieci i czekamy na ich powrót do kochającego Ojca.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, przynieś nadzieję każdemu złamanemu sercu w domach zniszczonych przez bunt. Daj pokój w miejsce niepokoju, cierpliwość, która wesprze słabość oraz miłość, która zakryje wstyd. Pomóż nam czekać. I proszę, Panie, przez Swoją łaskę i miłosierdzie, przyprowadź kłębnych do domu. W imię Jezusa, amen.

ⁱ Aby dowiedzieć się więcej o przedstawionej metodzie studiowania Biblii, polecamy zapoznanie się z książką pt. *Odkrywanie Biblii: W poszukiwaniu przepisu na życie*. Książkę można nabyć na dwa sposoby: otrzymać jako podziękowanie za darowizne złożoną na działalność statutową IFL Polska, albo zakupić w sklepie internetowym www.aetos.pl.

